

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsanilor 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Ianuarie v. 1890

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășuile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 29 Decembrie st. v.

În numărul de alaltăieri al diarului nostru am arătat la acest loc, că mai dălele trecute un publicist rusesc a vizitat capitala Ungariei și apoi și-a publicat în „Novoie Vremia“ experiențele ce le-a făcut acolo. Noi am înregistrat totodată și declarațiunile mai marcate, pe care le-a făcut unul sau altul dintre politicii maghiari, cu care publicistul des pomenit a avut nocearea de a conveni, dar' ni-am impus cea mai mare rezervă în ceea ce privește comentările și observările noastre la acele declarațiuni.

Declarațiunile înseși, precum și complimentele, pe care raportorul diarului rusesc le face concetățenilor noștri maghiari, vorbesc ele de ele și noi nu aveam trebuință să le mai comentăm și explicăm.

Se înțelege, că nici prin minte nu ni-a trecut, că se va afla un diar maghiar, care afară de reproducerea seacă a celor publicate în „Novoie Vremia“ ar mai afla cu cale, de a se ocupa și în detalii de expunerile și vederile publicistului rusesc despre Ungaria și despre Maghiari. Mai ales după ce acele sunt destul de compromițtoare și ar fi fost cel puțin de prisos a le mai apreați și confirma așa dicând prin lungi articoli de diare.

„Erdélyi Híradó“, organul opoziției moderate din Ardeal, face însă

mare paradă cu ele. După ce le reproduce la primul loc în toată extensiunea, întocmai cum se află publicate în „Nemzet“, mai vine și într'un al doilea număr și se ocupă cu ele într'un lung articol de fond.

Diarul Apponyi-st constată înainte de toate, că în realitate Maghiarii nu cunosc pe deplin țeara rusească, cu toate că ar fi în interesul lor, de a o cunoaște. Nici savanții, nici politicii Maghiarilor nu se ocupă cu acea țeară și cu acel popor, care va deschide o nouă eră în istoria Europei. Nimeni nu se gândesc, că cu toate că sunt de ce secolii, decând s'au așezat între Tisa și Dunăre, Maghiarii încă tot mai au în Orient cel puțin atâtea interese, câte au în Apus, și că ar trebui să cunoască Rusia baremi în acea măsură, în care cunosc Germania. Cercurile normative privesc în această ignoranță o ură în contra Rușilor. Și apoi, se întreabă mai departe diarul din ceștiune, de ce se existe în Ungaria ură în contra Rușiei? Ungaria numai un singur războiu a avut cu Rusia și acela a fost încă sub dinastia lui Arpad. Intervenirea rusească dela 1849 e, ce e drept, un amar suvenir, dar' martori oculari dovedesc, că armata rusească barbară și mai ales oficerii ei s'au purtat mai cinstit și mai cum se cade decât cei austriaci. Maghiarii nici-odată nu au avut și nu au pici acum cuvinte, de a urî pe Ruși. Rasa maghiară uredesc numai pe Nemți din cauze foarte naturale și foarte ușor de înțeles. Numai Nemții îi atacă rasa și individualitatea. Istoria millenară a Maghiarilor nu e altceva, decât o apărare continuă în contra germanisării. Alianța cu Germania face pe Maghiari să privească cu ochi dușmănoși și bănuitori la aspirațiunile Rușiei. Dar' dacă ei ar cunoaște mai cu temei Rusia, ar ști, că Germania ar avea mai multe cuvinte decât Ungaria, de a se apăra față cu aspirațiunile rușesci.

Maghiarii vęd raporturile rușesci numai prin prismă germană, ei vęd numai atâtea și aceea ce le arată Germanii. De aceea ar trebui, ca Maghiarii să-și deie silința, de a privi lucrurile odată și cu propriii lor ochi, căci țe nu li-ar strica, dacă ar cunoaște țeara rusească mai deaproape și ar renunța a colporta și mai departe despre ea idei nemțesci.

Care va să dică lucrurile, pe care publicistul rusesc le-a publicat în „Novoie Vremia“ despre Maghiari, nu sânt nici nise simple combinațiuni, nici lucruri supte din deget. După cele ce ni-le spune diarul Apponyi-st din Cluj trebuie să presupunem, că coresponden-

tul foii rușesci a convorbit în realitate cu respectivii oameni politici ai Maghiarilor și declarațiunile, pe care i-le-a făcut aceștia, sânt adevărate și corespund pe deplin cu vederile concetățenilor noștri maghiari despre Ruși și aspirațiunile acestora.

Luăm ad notam aceste mărturisiri prețioase. Dar' noi, care am combătut și combatem mereu pe aceia, care ar voi să facă pe Români accesibili pentru o politică rusească, nu putem trece preste aceste mărturisiri fără a pune baremi concetățenilor noștri maghiari întrebarea: Cum se potrivește lucrurile aceste cu sinceritatea ce pretindeți a ave față cu întreita alianță, dar' mai ales cu goana ce ați pornit-o în contra naționalităților nemaghiare din țeară pentru pretinse agitațiuni rușesci și panslaviste? Nu cumva ați ajuns înșivă în păcatul, pe care îl presupuneți pe nedreptul la alții, de a crede, că cu ajutorul Rușiei o să vă puteți realiza toate visurile de aur?

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 29 Decembrie st. v.

Abdicațiunea Împăratului-Rege Francisc Iosif.

Toate cercurile din Viena se miră, că un diar de calibrul diarului „Times“ se demite a colporta sciri, cum e și seornitura despre iminenta abdicațiune a Împăratului-Rege Francisc Iosif. Din telegrama noastră de ieri am vędut, care a fost răspunsul, pe care ambasadorul austriac din Paris l-a dat diarului „Evenement“ în această privință. După depeșele diarelor din Budapesta contele Hoyos a mai adaus cu acest privilegiu: Împăratul-Rege Francisc Iosif este foarte iubit și stimat în Austro-Ungaria și, contra afirmațiunilor ce se cuprind în faimerele respective, El nu întâmpină nici o greutate în ceea ce privește raporturile lui cu puterile întreitei alianțe. Austro-Ungaria are numai unica dorință, de a asigura menținerea păcii europene; ea nu nutrește nimic rău nici față cu Franția, nici față cu Rusia. D-voastre sciti prea bine, că dacă Austro-Ungaria aparține triplei alianțe, aceasta e a se atribui evenimentelor, care au silit-o la aceasta; de aci însă nu urmează, ca Austro-Ungaria să fie dușmanul Franției. Într'un eventual războiu între Franția și Germania, Franția nu ar avea pentru-oe să se teamă de Austro-Ungaria, care s'ar mărgini la paza granițelor sale. Austro-Ungaria nici-odată nu va ataca o putere, dacă i-se va viola teritoriul, ea se va apăra, dar' rolul ei va fi un rol pacinic; foarte pacinic, căci ea deloc nu voesc să facă

războiu și nu are nici un interes, de a fi ostilă față cu o putere oare-care.

„Tems“ s'a adresat deasemenea către contele Hoyos și l-a întrebat, dacă sânt adevărate declarațiunile, pe care „Evenement“ i-le atribuie cu privilele la întreita alianță. Ambasadorul a declarat, că el, ce e drept, a vorbit de simpatțiile poporațiunii austro-ungare pentru Franția, dar' a ție totodată, că în virtutea tratatului de alianță, Austro-Ungaria în cazul unui războiu între Franția și Germania va trebui să sprijinească pe Germania. Despre o directă acțiune a Austro-Ungariei în contra Franției n'a fost vorba.

Relațiunile economice între Austro-Ungaria și România.

„Politische Korrespondenz“ a primit din Bucuresci o scrisoare ca răspuns la învinovățiile a cătorva diare austro-ungare în privința relațiunilor economice ale României cu monarhia austro-ungară. Această scrisoare lămuresc însemnătatea măsurilor orinduite decând guvernul din Bucuresci privitor la mărfurile naturalizate în Elveția și asigură, că nici o hotărîre nu s'a luat până acuma relativă la dorința exprimată decând camera de comerț din Bucuresci, prin care se cere schimbarea unei clausule din convenția română cu Olanda.

Încât despre pretinse schimbare a bunelor dispozițiuni ale guvernului român privitor la o înțelegere comercială cu Austro-Ungaria, scrisoarea tăgăduesc faptul; mărturisesc însă, că guvernul ar întâmpina o împotrivire viuă chiar din partea majorității, dacă învoeala eventuală n'ar garanta României adevărate foloase. Tratatamentul națiunii celei mai favorizate n'ar fi îndestulitor; însă dacă Austro-Ungaria ar acorda României privitor la grănele ei regimul special dat Sârbiei, prin asta s'ar ivi sorți la o înțelegere, rezervând, bine înțeles, pentru mai târziu ceștiunea vitelor și a micii industrii.

Barbarii în Siberia.

Presa engleză este cu adevărat alarmată și indignată de scirile ce a primit din Siberia. Sânt înspăimântătoare barbariile ce s'au comis la Irkutsk asupra deținuților politici. Împregiurarea, în care deținuții politici, cea mai mare parte nihilisti, au fost tiranizați, sânt următoarele după scirile primite de diarul „Times“:

La Petersburg sosise din Irkutsk scirea, că nihilistii internați acolo s'au revoltat, au făcut o conspirație periculoasă. Unul dintre funcționarii poliției din capitală, Rusanov, a fost trimis la fața locului pentru-ca să ancheteze. S'ar

fi descoperit o tipografie, în care nihilistii își tipăreau diferitele lor apeluri către poporațiune. În această lucrare a lor au fost ajutați chiar decând păzitorii lor, Cazacii donezi. Se dete poruncă gendarmilor să strice tipografia. Nihilistii însă cu amicii lor s'au pus să apere localul. Gendarmii detără atunci foc. Treițeci de nihilisti au fost imediat împușcați, ear' alții prinși și maltratați într'un mod îngrozitor. Cele mai teribile casne au fost aplicate asupra lor.

Situația în Brasilia.

S'au răspândit tot felul de sciri, una mai sensațională decât alta, cu privire la situația republicii brasiliene. Guvernul noiei republice în fața acestor sciri a găsit de cuvînță, ca să adreseze cabinetelor din Europa trei depeși, în care se le pună în curent cu cele ce se petrec în Brasilia, sau mai bine să arete adevărate situație a Brasiliiei.

În prima depeșă se dice, că nu este cătuși de puțin îndreptățită acușăția ce i-se aduce guvernului republican, pentru-că nu convoacă corpurile legiuitoare mai de vreme. De sigur Europeanii nu cunosc bine charta Brasiliiei, nu se gândesc la greutățile ce guvernul întâmpină, pentru a face noue alegeri: a alcătui o nouă listă, a face un recensământ al țerii și câte alte, pentru-ca noul guvern el însuși se fie în curent cu situațiunea țerii.

În a doua scrisoare se desminte scirea, că artileria ar fi făcut o contra-revoluție. Adevărat este numai atâtea, că s'au răsculat câțiva soldați, dar' ei au fost imediat arestați și astfel liniștea a fost restabilită. Deasemenea se desminte și scirea despre boala generalului Fonseca. El merge mai spre bine și chiar de ar muri, soarta republicii nu e legată de viața unei singure persoane, astfel se scire în depeșă.

În telegrama a doua se clarifică situația împăratului Dom Pedro.

Șeful republicii aduce la cunoștința guvernelor europene, că lista civilă i-s'a retras împăratului deodată cu detronarea lui.

Republicanii i-au oferit numai 5 mii conto, pe care el i-a primit, dar' după-ce a ajuns în Europa, ascultând de sigur sfatul prietenilor sei, a depeșat că-i refușă.

Guvernul și-a retras atunci ofertul și țeara întreagă a aprobat aceasta.

Să se gândească, — se scire în telegramă, — cei din Europa la revoluțiile ce s'au făcut acolo, și numai după aceea să se judece pe noi, care am făcut revoluția fără vęrsare de sänge, fără-ca situația financiară a țerii să se fi schimbat măcar cât de puțin. Am fă-

FOIȚA „TRIBUNEI“

Cerșitoarea dela Pont des Arts.

— Novelă —

de Wilhelm Hauff.

(Urmare.)

26.

„Abia în seara dinaintea plecării mele i-a permis mamă-să să-și ridice voalul. Luna lumina limpede și tremurătoare, când eu cu poftă priviam sub pălăria ei. Dar' și acuma îmi arătă frumoasa mea numai o parte a feței, căci partea din sus îi era acoperită cu așa numiții ochelari venețieni. Dar' cât de frumoase erau partiile libere vederii mele! Un nas subțirel și frumos, obraji rotunji înfloriți, o gură mică drăgălașă, o barbă ca formată din ceară și un güt svelt și alb ca zăpada“.

„Ochii nu-i puteam vedea bine, dar' îmi părea că sânt întunecați și plini de foc“.

„Ea roși, când eu priviam încântat la ea“.

„Nu te supăra, că am pus masca aceasta“, șopti ea; „mama numai sub condițiunea aceasta mi-a permis să-și aret fața. La început mi-a fost necaz și mie, dar' apoi mi-a spus unele motive, pe care le înțeleg acum și eu“.

„Și ce fel de motive sânt aceste?“ — întrebai eu.

„O, domnul meu!“ răspuse ea îndușoasă, „d-ta vei rămâne în veci în inimile noastre, dar' d-ta se ne uși pe noi; d-ta se ne mă mai reveși nici-odată, sau și dacă mă vei vedea, se ne mă mai recunosc“.

„Și crești d-ta, că nu-ți voi recunoaște frumoasa față, deși nu-mi dai voce să-ți vęd ochii și fruntea?“

„Mama țiece“, răspuse ea, „că aceasta nu e cu puțință; căci dacă vești o față numai pe jumătate, este greu se o mai recunosc“.

„Și de ce se ne tu mai vęd, se ne tu mai recunosc?“

„Ea plânse la această întrebare, îmi strinse mâna și țiece: „Nu este permis! Ce interes ai d-ta să recunosc o față nenorocită și — mama are dreptate; este mai bine așa“.

„Îi spusai, că călătoria mea nu va ține mult, că poate preste două luni voi fi ear' în Paris. Ea plânse și mai vehement și făcu cu capul semnul negațiunii. Ea insistai să-și spună de ce crede, că nu o voi mai vedea“.

„Am presimțirea“, replică ea, „că te vęd astăzi pentru ultima-ooră; cred că mamă-mea nu va mai trăi mult, — medicul mi-a spus-o ieri, — și apoi toate vor fi trecute. Și chiar dacă va mai trăi, în Londra curând vei uita o ființă atât de săracă, cum sânt eu“.

„Durerea ei mă muia nespus; o încurajai; îi promisai, că nu voi uita-o nici-odată; i-am luat apoi promisiunea, că va veni la an-

tăia și a cincisprezece fiecărei luni la acest loc, ca se o pot găsi earăși. Ea mi-a promis, surișând între lacrimi, ca-și-când n'ar fi nici o nădejde. „Acum adio și la revedere“, țiesei eu strîngându-o în brațe și băgându-i un inel mic și simplu în deget, „adio, gândește-te la mine și nu uita de antăția și a cincisprezece“.

„Cum aș pute uita!“ strigă ea uitându-se plângend la mine. „Dar' știu, că nu te voi mai vedea nici-odată, ne despărțim pentru totdeauna“.

„Nu m'am putut reține să nu-i sărut frumoasa gură; ea roși, dar' mă lăsă se o fac; îi pusei apoi o notă de bancă în mână, ea se uită încă odată cu toată atențiunea la mine și se lipi și mai tare de mine. „La revedere!“ țiesei eu, precând ea se trase încet din brațele mele. Ultimul moment al despărțirii se părea că-i dă curagiu; ea mă strinse încă odată la inimă și eu simții o sărutare ferbinte pe buze. „Pentru totdeauna! Rămăs bun pentru totdeauna!“ strigă ea cu durere smulgându-se din brațele mele și plecând repede preste piață încolo“.

„De atunci n'am mai vędut-o. După trei luni m'am reintors dela Londra la Paris. La ziua statorită m'am dus pe Place de l'Ecole de Medicine, am așteptat un cias, dar' fata mea n'a venit. De mai multe-ori am făcut această cale la antăția și a unsprezece și a lunii. De multe-ori am trecut și prin strada St. Severin și am întrebat de o femeie germană cu o fică mare, dar' n'am putut afla

nimica; grațioasa ființă a avut dreptate, când a strigat la despărțire: Pentru totdeauna!“

27.

Fröben și-a spus istoria cu focul, care-l dă adevărul curat, și a făcut mare impresiune cel puțin asupra femeilor din societate.

Iosefina plângea cu vehemență și și celelalte doamne și domnișoare își ștergeau de multe-ori ochii. Bărbații încă erau mai serioși și ascultau cu mare interes, numai baronul ridea și făcea vecinilor când o observare, când alta. După-ce a sfișit Fröben, încep să ridă cu hohot: „Ei, bine te-ai scos din affaire“, — strigă el. „Am țiece tu totdeauna, că prietenul meu este șiret. Uite, cum a știut să misce damele, berbantul! Țeu, și nevasta mea plânge, ca-și-când n'ar fi voit poea să-și ierte păcatele. Minunat, pe onoare! Poesia și adevăr. Da, asta ai învățat-o dela Grethe, poesie și adevăr, admirabilă glumă!“

Prin aceste cuvinte se simția Fröben din nou ofensat. „Am spus odată“, — țiece el necăjit, „că poesie și invențiunea le las la o parte și spun numai adevărul; sperez, că adevărul îl vei găsi și tu în spusese mele“.

„Ferească Dumnezeu“, — țiece baronul. „Adevărul, iubite, este, că i-ai susținut fata aceea și din visitele ce-i făceai seara ni-ai făcut un mic roman. Dar' bine ai povestit, bine ai povestit, asta o conced“.

Tinêrul roși de mânie. El vędut, cum Iosefina se uită cu frică la bărbatul ei. I-se

pără, că și ea împărtășese bănuela bărbatului seu și gândește rău despre el. Fröben voia, ca cel puțin stima femeii acesteia să nu o peară prin guștele triviale ale baronului.

„Mă rog să tăcem mai bine“, strigă el; „eu nici-odată în viața mea n'am avut causă să ascund ceva sau să mințesc chiar, dară nici nu voi suferi, ca altul să mă facă de minciună. Îți spun pentru ultima-ooră, Faldner, că toate s'au petrecut așa, precum i-ți-am spus eu“.

„Că atâtea mai rău“, replică acesta. „Atunci din nobleță exagerată și din delicatețea teoretică ai dat câteva sute de franci unei grisețe violene, care te-a mormit prin istoria ordinară despre miseria și boala mamei sale. Și toate aceste pentru o sărăcie de sărutare! Sărman de tine, se te înșele o griseță de Paris în chipul acesta!“

Această compătimire batjocoritoare îl irită pe tinêrul și mai mult ca bănuirile de mai înainte. Ofensat până în suflet, vol se părăsească societatea, dar' o întemplantă teribilă îl oprî. Iosefina se sculase, palidă ca moartea, și se părea că voesc să spună ceva baronului, dar' în momentul acela cădă în leșin de moarte la pământ. Abia cu mare greu își veni frumoasa femeie în ori, precând baronul mormăia de nervi slabi, de decentă prea exagerată, care cade în leșin, când aude o glumă.

Fröben se duse în odaia lui. Plimbându-se cu pași agitați prin odaie, întâlni cu ochii

cut, cu alte cuvinte, o revoluție fără a fi provocat vre-o criză.

Depeșa se termină spunând, că adunarea națională, care se va convoca, nu va hotărî între republică și monarhie, cu monarhia s'a sfârșit pentru totdeauna, ci se va aduna pentru a organiza republica.

Maghiarizarea Ungariei.

Di „B. G.“, adică Beksic Gusztáv, ear' filosofează la primul loc al lui „Nemzet“ dela 9 Ianuarie despre „contopirea straturilor sociale“ și despre învingerea „caracterului național“ în societatea din Ungaria, cu alte cuvinte, despre maghiarizarea Ungariei poliglote.

Ținem de interes a face cunoscut și acest nou articol al zelosului maghiarizator, asupra căruia vom reveni în zilele viitoare.

Eată traducerea verbală a articolului:

Arma impotentă a națiunilor slabe este ear' a celor tari sentimentul de națională dezvoltat. Societățile tari expulsează și absorb orice element străin național, iar societățile slabe lasă să putrezească în sinele toți factorii heterogeni.

Reacțiunea societăților puternice este putere și viață; a celor slabe mânia impotentă.

Naționalitățile Răsăritului în chipul acesta se deosebesc de ale Apusului. Cele din urmă au absorbit în sinele chiar și pe cuceritorii lor. Atară de Germania nu este nici un stat, a cărui antică societate se nu fi fost subjugată de cuceritorii străini și a cărui societate se nu fi absorbit pe puternicii oaspeți.

Străinii au cucerit Anglia, Franca, Spania, Italia; dar' cuceritorii au primit naționalitatea și limba cuceritorilor. Chiar și Rusia a fost cucerită de urmașii lui Dșenghis-Chan, dar' Tătarii au imprimat Rușilor numai antropologicele caracterul lor colțuros, ear' în limbă și naționalitate s'au contopit în elementul rusesc.

Maghiarii formează excepțiune. Au cucerit Ungaria, dar' nici nu s'au contopit, nici n'au fost contopiți cu locuitorii ei. Din viața huno-ungrică numai ei s'au separat ca element de viață, celelalte națiuni ugrice sau au dispărut deja, sau vor dispăre în curând de pe scena istoriei.

Și pentru-ce este așa? De ce nu s'a risipit societatea maghiară sub influența popoarelor cucerite și a celor venite? Și totodată de ce n'a fost societatea maghiară în stare să absoarbă toate elementele naționale?

Pentru-că a putut ține concurența culturală și economică cu elementele naționale, dar' n'a putut pași față cu ele cu greutate irezistibilă. Pentru-că a știut păstra conducerea, chiar și afară de cadrul politice, dar' n'a avut destulă putere, ca să absoarbă pe cei conduși. Pentru-că și-a știut însuși cele mai frumoase calități ale națiunilor de cultură apusene, dar' a rămas ceva în ea ce reamintesc vechia sa origine; un fel de indiferențism și de fatalism, care caracterizează societățile orientale, dar' care și la ele se prefacă câte odată în fanatism și în ură.

Între societățile orientale este cu deosebire tipică societatea egipteană. Arabii și Turcii, cu ajutorul religiei comune, s'au putut contopi pe pământul Faraonilor. Chiar și pe Mameluci i-a absorbit societatea. Stăpânirea socială a acestora, deși a fost aspră și despotică, deși a ruinat Egiptul economic, a

copia tabloului știut, o desfăc și se uită la ea zimbând amar.

„Cum am și putut eu să-mi deschid inima înaintea unor oameni, care nu mă înțeleg, și să vorbesc de lucruri, ce sînt cu deservire străine în asemenea societate distinsă. Lucrurile rele și comune sînt preferite aici și li-se par mai naturale. Cum am putut vorbi păpușilor acestora de obrăzji tîi și de dulcile tale buzișoare? Sărmană copilă; cu cât mai nobilă ești tu în miseria ta, decât acești vînători de vulpi, care cunosc miseria adevărată și sărăcia rușinoasă numai din poveste și orice virtute, care se ridică peste lucrurile comune, o privesc ca pe un basm și rid de ea! Unde vei fi acum? Te mai gîndesci la amicul tău și la serile acele, care îl făceau atât de fericiți!“

Ochii i-se umplură de lacrimi, uitându-se la icoană și gîndindu-se la nedreptatea, pe care îi făcuseră oamenii astăzi acestei ființe gingașe. Voia să și suprimă lacrimile, dar' ele erupeau și mai vehement. Era un loc în pieptul tinărului, în care, ca într'un mormînt tăcut, se adunau multă vreme totă duioșia, toate lacrimile de durere; dar' momente ca acesta, unde durerea și aducerea aminte, că n'are nimica de sperat, spărgeau coperișul acestui mormînt și făceau se curgă cu atât mai vehement lacrimile reținute.

(Va urma.)

fost cel puțin stăpînire națională. Pe Felahi i-a asuprit o aristocrație împilătoare, dar' națională. Mehemed Ali, când a omorît pe Mameluci în citadela dela Cairo și în impregiurime, a scăpat țeara de o apăsare grea socială, dar' a nimic totodată un element național.

După Mameluci au venit străinii, care și mai mult au supt societatea egipteană, dar' nu s'au contopit în viața națională. Englezi, Francezi, Greci, Italiani și Germani s'au așezat în Egipt, Anglia l'a ocupat chiar și cu putere armată și n'are de gînd să părăsească cîndva această importantă poziție.

Dar' societatea egipteană nici-odată nu va absorbi nici un singur străin. Cairo nici-odată nu va mai fi oraș național. Valurile mari ale cosmopolitismului vor bate țeara dela delta Nilului până sus la cataracte, spălînd și nimicind orice viață națională și nepunînd în locul ei altceva, decât pofta de căștig, de îmbogățire repede și în sfîrșit paralizarea cu deservire a societății mahomedane.

Tot aceasta se întîmplă și airea în societățile Răsăritului, în Turcia europeană și asiatică, în India și pe acele căi ale globului pămîntean, pe unde umblă Englezii, ducînd cu sine civilizațiunea, dar' totodată și puterea, care nimicesc toate popoarele inferioare.

Și aceste societăți nu pot produce o reacție sănătoasă și cu efect. Reacția lor este o convulsivă bolnavă, arma slăbiciunii: ura.

Ura unpotentă a născut panislanismul. Ea a făcut popular în toată lumea civilisată pe Mahdiul. Aceasta l'a făcut popular cu deosebire în Egipt, unde-l așteaptă ca pe salvatorul. Aceasta a potențat ura Arabilor contra străinilor într'atată, încât, dacă Anglia și-ar retrage trupele, ceea-ce, se înțelege, nu se va întîmpla, Chedivul abia ar fi în stare să apere pe străini de erumperea patimilor și de scaldă de sînge.

Societatea maghiară, în ciuda originii sale orientale, a devenit cu deservire apuseană, sau este pe punctul de a deveni apuseană, adică societate națională. Societate, care nu este avisată la urma celor slabi la ură. Chiar și capacitatea ei de a absorbi a crescut în măsură grandioasă în timpul din urmă; în aceeași măsură, în care și-a însușit civilizația și a pășit învingătoare nu numai pe terenul politic, ci și pe cel cultural și economic.

Caracterul ei național însă trebuie să se desvoalte mai departe, adică cultura noastră națională trebuie să facă cuceriri mai departe.

Societățile de structură huterogenă n'au viitor. Se vor prăpădi, ca societățile orientale, făcînd loc altor formațiuni noue. Pentru a cunoaște acest adevăr, nici nu trebuie să mergem în Orient, el este evident, îl dovedesc istoria. Dar' analogia practică ni-o dă numai contemplarea imediată a societăților orientale.

Societatea maghiară a trecut peste primejdia prăpădirii, ceea-ce nu se poate dice despre toate societățile apusene. A trecut, pentru-că are conșiență națională, are scopuri și aspirațiuni. Pentru-că voesc se fie națională nu numai politicesce, ci și în cultură și în limbă.

Dar' ca să și ajungă scopul, trebuie să și potenteze puterile. Nu trebuie să se lupte cu arma celor slabi, cu ură și cu mînie, ci cu arma celor tari. Nu cu șovinism orb, ci cu prudentă conșiență națională. Prin muncă, fapte și cultură, ear' nu prin ura primejdiioasă. Prin contopirea deservită a straturilor noastre sociale, ear' nu prin descompunerea lor.

Nu mai avea societate poate fi tare și națională, ale cărei straturi s'au contopit cu deservire. Numai într'o societate astfel contopită nu pot intra elemente heterogene, sau mai bine dîs numai o asemenea societate este în stare să asimileze elementele nenaționale deja intrate.

Societatea descompusă în elementele sale constitutive este deschisă la toate invasiunile. Este ca și o sponghe: primesc tot, fără a pute asimila ceva. Și în asemenea societate neapărat trebuie să între putrejeuna, precum și apa se strică în sponghe, dacă se clocește multă vreme în ea.

Cine voesc deci, ca caracterul național al societății noastre să ajungă la biruință deservită, acela trebuie să voescă totodată și contopirea straturilor noastre. Trebuie să voescă unitatea deservită a societății noastre. Ear' d'că toți factorii serioși ai societății maghiare vor vol aceasta, împlinirea voinței lor este numai cestiune de timp. Și încă de scurt timp.

Situația în România.

Asupra celor din urmă evenimente petrecute în România „Neue Fr. Presse“ în articolul seu dela 30 Decemvrie n. a. tr. serie următoarele:

România a fost în timpii din urmă teatrul unei crize de un fel cu totul particular. Ca un minister să cadă sau să fie atacat este un lucru, care se petrece zilnic în Sudul și Răsăritul Europei. Criza însă, care s'a petre-

cut de curînd în București, are un caracter cu totul excepțional, mai ales din cauză, că s'a produs prin opozițiunea din senat, precînd camera a rămas liniștită. Dar' nu e numai atîta, ci faptul, că tocmă președintele senatului e acela, care a condus lovitura în contra guvernului, chiar pentru România este ceva cu totul nou, un fapt unic, care în toată istoria parlamentarismului nu s'a mai întîmplat până acuma.

Ca să se poată înțelege mai bine lupta, care s'a ivit în senat, trebuie să aruncăm o cîntătură în urmă asupra istoriei ministerului actual.

Ne aducem aminte, că cabinetul Catargiu s'a despărțit în două partide asupra cestiunii dizolvării camerelor, și că aceasta a produs căderea ministerului, din care s'au retras Catargiu și Vernescu. Acesta din urmă prin îndrîcnicia lui contribuise mult la căderea ministerului dela 16 Noemvrie. A preferit să cadă ministerul întreg decât să se retragă el singur, și fiindcă cel mai important rol al unui minister căzut este o crîncenă opozițiune în contra urmașilor lui, Vernescu își dă toate silințele ca să scurteze cât se poate mai mult viața ministerului Manu-Rosetti. Și generalul Florescu s'a aliat în cele din urmă cu amîndoi. La votarea răspunsului la mesajul regelui, generalul Florescu s'a ridicat cu foarte multă energie în contra paragrafului, prin care senatul arăta încredere în guvern. Atrase atențiunea, că guvernul trecut fusese în întregime lui pentru dizolvarea senatului și prin urmare și acei trei miniștri ai fostului minister, care acum fac parte din cabinetul Manu-Rosetti, și că acel paragraf din adresă nu e la locul lui și este un vot de blam pentru Catargiu, care nu-l merită deloc. Și că el nu putea să se ducă în fața regelui cu aceste cuvinte. Dacă senatul le menține, atunci el se retrage.

Atunci se produse criza. Miniștrii Manu și Lahovary răspuseră generalului Florescu cu un ton aspru și violent. Manu spuse, că nu fusese deloc vorba de senat în cestiunea dizolvării, ci numai de cameră, și că prin urmare se putea prea bine dice în adresă, că guvernul avea încrederea senatului. La punerea la vot a amendamentului generalului Florescu a fost paritate de voturi. Ministerul de sigur nu putea merge în așa caz. Putî însă să meargă înainte . . . căci a doua și s'a găsit majoritatea dorită: și în locul generalului Florescu s'a ales Crețulescu, care a promis concursul seu.

Au fost înlocuiți și vicepreședinții și astfel criza s'a terminat, cu toate-că desbaterile urmează încă în cameră asupra răspunsului la mesajul. Astfel nu a reușit lovitura partidului conservator în contra guvernului și Vernescu cu Catargiu sînt siliți să aștepte o altă ocaziune. Însemnarea politică a acestui răboiu nu se bazează de sigur pe cestiunile interne ale României. Dilele aceste Catargiu ținu un discurs amărît în contra guvernului și Manu îi răspunde, că guvernul trecut voia dizolvarea, pentru-că se aibă o majoritate după placul lui. Corospondentul nostru observă, că Catargiu de aceea ținea mai mult la dizolvare, pentru-că camerele actuale nu erau cu el pentru politica exterioară . . . astfel se atrage atențiunea asupra unor supozițiuni și posibilități, de care se teme lumea, asupra unei complete schimbări a politicei exterioare a țerii și la care scop nu au putut ajunge amicii Rusiei.

Din partea cabinetului Manu-Rosetti nu este de temut aceasta, cu toate-că domnul Lahovary are tot portofoliul afacerilor străine, Am mai spus aceasta și acum vre-o săptămînă și o repetăm și acuma: afară de vre-o cățva boeri, nici conservatorii din România nu sînt orbi de tot, ca să nu vadă primejdiile ce ar suferi independența țerii prin o unire cu Rusia, și cu toate-că acul magnetic al sentimentelor lor îi atrage spre Petersburg, e de sperat, că nu au să încerce să întoarcă politica statului din direcțiunea dată de Brătianu. Era un timp, când nu era amic mai mare al Rusiei decât Brătianu și mulți ani a ținut cu ea. Tot binele țerii lui îl aștepta dela Rusia. Dar' toate aceste numai în vederea de a pute căpăta independența țerii și neatrînarea de Turcia. Nu cruța nimica, ca să aibă pe Rusia amică. Dar' nerecunoștința Rusiei în urma răboiului și mai ales o privire asupra politicei în Europa l'au făcut să se depărteze de Rusia. România este acuma în adevăr independentă și credem, că va rămîne independentă.

Omul de stat, care a lucrat mai mult din toate puterile să câștige neatrînarea țerii lui, stă de mai multe luni sub greutatea unei acuzări nedrepte. O comisiune ad-hoc din cameră se numește să stringă material, pe baza căruia Ioan Brătianu și cu opt din colegii săi se fie așezat pe banca acuzărilor. Ura, sub forma ei cea mai urită, ura de partid, a făcut aceasta și cele-ce au gîsit, după-cât se scie până acum, nu sînt suficiente și chiar cea mai mare parte din deputați nu le găsesc suficiente pentru un proces. România ar trebui să și înlăture un așa scandal. Deja partidul lui Brătianu a început să

se mîscă și să protesteze prin întruniri publice, prin care își promet să demonstreze, că acuzătorii au făcut fapte mai rele și mai urite decât acele, pentru care vor să tirască pe Brătianu în fața justiției.

Sêrbii și Austria.

Sub acest titlu scrie „Românul“ următoarele:

Încă în săptămînile trecute am arătat la acest loc, cum presa sêrbă s'a pus cu tot dinadinsul să atace monarhia vecină. Foile austriace au ripostat și ele atacurilor îndreptate monarhiei lor, astfel, că de atunci se poate dice, că presa celor două state e pe picior de răboiu.

„Times“ intervine și el în această discuție sau mai bine luptă între țiare.

Numitul țiar se miră, cum monarhia austro-ungară mai poate răbda insultele ce i-le aduc foile sêrbesci.

Dice, că comunicatele ce guvernul le dă din când în când drept pretexte de dragoste și stimă către Austria, nu pot să aibă nici o valoare, cătă vreme țiarele oficioase și semi-oficioase sêrbă continuă a ataca în modul cel mai viu pe Austria.

Astfel chiar zilele trecute țiarul „Odjek“ ocupându-se de situația internă a Bosniei și Erțegovinei, dice într'un mod de tot violent pe adresa Austriei, injurându-o și agitînd pe cei din cele două principate contra Nemților.

El descrie cu cele mai înspăimîntătoare colorii situația Bosniacilor și Erțegovinenilor și-i îndeamnă pe acestia să bazeze țeara, să se pună sub scutul frățesc al Sêrbilor și să nu se lase a fi jupuți de Austriacii tirani și barbari.

Nu-i vorbă, vor fi miserii în Bosnia și Erțegovina sub stăpînirea Austriacilor. Se va fi simțit poporațiunea rîu cu deosebire din cauză, că introducîndu-se și în principate posta, telegraful, monopolul și altele, care costă bani, trebuie să plătească contribuție mai multă ca până aci. Nu credem însă, ca gendarmii austriaci să se poarte atît de rîu cu poporațiunea după-cum scriu țiarele rusesci și sêrbesci.

Și dacă am ave ceva de observat la acest loc, apoi de sigur e, că numai după-ce țiarele rusesci prin corospondența lor au început campania contra Austriei, s'au năpustit asupra Austriei și Sêrbii ca adeverăți secundanți ai Rușilor.

Lucrul ni-se pare mai mult ca suspect și de aceea avem oare-care rezervă, când cetim foile din Sêrbia cum descriu situațiunea din Bosnia și Erțegovina.

„Times“ crede astfel, că agitațiunile presei ruse și sêrbe nu se fac deșt în scop de a ține atenția Europei meru îndreptată spre Balcani și a face ca timpul, ca cestiunea ocupării Bosniei și Erțegovinei să vină din nou în discuțiunea congresului european. Ear' până atunci probabil că Austria va protesta pe cale diplomatică contra insultelor ce i-se aduc de presa sêrbă.

CRONICĂ.

Numiri. Ministrul reg. ung. de finance a numit pe oficialul Samoil Koproneczay dela oficiul de vamă din Brașov controlor clasa a II-a la oficiul de vamă din Timișoara. Mai departe au fost numiți: scriitorul Ludovic Gály dela judecătoria cerc. din Hust scriitor la procuratura erarială din Baia-mare, diurnistul Bela Kis-Kéri dela procuratura reg. din Bichis-Ginla scriitor la procuratura reg. din Sighetul-Marmației și practicantul în drept fără diurnă Iosif Bartók dela tribunalul reg. din Cluj practicant cu diurnă tot la acel tribunal.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Coloman și Balint Csecseinovits în „Kemenes“; Aron Méth în „Mártony“; Filip Kulfasz în „Hédeli“ și minorena Etelea Rosenberg în „Rónai“.

Scutire de porto. Ministrul de comerț și comunicațiune a acordat institutului de surd-muși din Cluj scutire de porto pentru toate corospondențele sale.

Hymen. Dl Enea Hodoș, profesor la institutul teologic-pedagogic din Caransebeș, s'a cununat alături cu domnișoara Azota Secula, fiica doamnei Iudita Secula, vîduva regre-atului avocat George Secula din Deva.

Lenne pentru săraci. Ereții după decedatul consilier aulic Paul de Dunca au predat magistratului de aici suma de 40 fl. ca dividendă pe anul 1889 după 10 acțiuni ale fabricii de stearin din Sibiu, în scopul de a cumpăra lenne de foc și de a le împărți între săracii din Sibiu fără deosebire de națiune și confesiune.

Scire teatrală. Mîne-seară se va reprezenta în teatrul german de aici „Die Zärtlichen Verwandten“, comedie de Benedix, în beneficiul actorului și amoresat bonvivant Carol Berla. Se speră, că publicul de aici va scie apleția talentele beneficiantului

și va învrednici reprezentațiunea de mîne de frecuența ce o merită.

Învitare la balul care se va arangia Duminecă în 7/19 Ianuarie 1890 în edificiul școlii gr.-or. din loc. În timpul pauzei se va juca din partea mai mult tineri români „Călușerul“. Venitul curat este destinat în favoal școlii gr.-or. Începutul la 7 oare seara. Băcînt, la 1 Ianuarie st. n. 1890. Comitetul arangiator. Prețul intrării: de familie 60 cr.; de persoană 30 cr. NB. Ofertele marinimoase se primesc cu mulțumire și se vor cuita.

O nouă expedițiune în Africa pregetesce contele Samuil Teleki, care a mai fost odată într'o asemenea expedițiune în continentul negru. De astădată expedițiunea va mîncea dela Tripolis. Scopul ei va fi explorațiuni geografice și studii de științe naturale. Această expedițiune, pe care contele Teleki o va conduce în persoană, va ave în mijlocul ei mai mulți învețați.

Biserică arsă. Preotul din comuna Petresci-de-jos, județul Gorj (România), servind la biserica cu patronajul Cuvioasa-Paraschivă din soba comună, din întîmplare a rămas foc în soba ce era instalată în biserică pentru încălțit, de unde preste noapte s'a aprins acoperișul bisericii, care a ars până la pereți.

Vieță lungă. În comuna Floru, județul Ol (România), a încetat din viață locuitorul Calotă Geană în vîrstă de 110 ani. A încetat din viață locuitorul Ceani Harabagi din comuna Beidaut, județul Tulcea, în vîrstă de aproape 118 ani, care până în ultimul moment s'a bucurat de o sănătate perfectă.

Jertfa focului din Laeken. La 4 Ianuarie s'a scos din ruinele castelului Laeken cadavru ars al d-soarei de Rancourt, educatoarea prințesei Clementina, fiica regelui belgian. Cadavru a fost ars până la oase. Lîngă schelet s'au aflat 2000 de franci în aur, pe care nenorocita a voit să-i salveze. Regele și princesa au dat în aceeași zi după ameați ultimul onor nenorocitei educatoare. Regina Maria Enrieta s'a bolnăvit în urma agitațiunilor acestei catastrofe.

Încunosciintare.

Acte și documente

relative la

Istoria renascerii României,

publicate de

Ghenadie Petrescu, Dimătrie A. Sturdza,

episcop de Argeș, membrul academ. rom.

și

Dimătrie C. Sturdza.

(Urmare și fine.)

Aceste documente, care încep dela 1844 și se întind până în Aprilie 1856, vor fi cuprinse în volumul II., și nu privesc atît cestiunea Orientului propriu zisă, — locurile sfînte și starea creștinilor din imperiul turcesc, — mai ales afacerile principatelor românesce.

III. Documente privitoare la pregătirile necesare pentru consultarea dorințelor Românilor decătră Europa și anume:

1. Dela 28 Februarie 1856 până la moartea caimacamului Moldovei Teodor Balș, 1 Martie 1857.

2. Dela instalarea caimacamului Moldovei Nicolae Vogoride, 2 Martie, până la 30 Iunie 1857.

3. Dela Iulie 1857 până la finele aceluia an.

Aceste documente vor forma trei volume, al III-lea, al IV-lea și al V-lea.

IV. Desbaterile divanurilor ad-hoc din București și Iași și protocoalele comisiunii internaționale din București vor fi publicate în volumul al VI-lea.

V. Actele privitoare la evenimentele după divanul ad-hoc, la comisiunile interimare din București și Iași și în fine la îndoită alegere a domnitorului Alexandru Ioan I., anul 1858 și întîele luni ale anului 1859, vor forma volumul al VII-lea.

Afară de aceste documente, volumul I. va cuprinde o prefață, care va expune starea legală și politică a principatelor române înainte de tractatul de Paris și semnificarea acestuia pentru dînsule, precum și o enumerare cronologică a tuturor faptelor și documentelor acestei epoce, pentru a servi la înțelegerea amănuntă a întîmplărilor; ear' volumul din urmă, afară de o expunere a luptei susținute de România pentru a ajunge la rezultatul îndoităi alegeri, va cuprinde și un registru alfabetic spre orientare.

Documentele ce se publică sînt foarte numeroase și de aceea publicațiunea are proporțiuni însemnate. Aceste șapte volume vor cuprinde preste 2500 documente, în cea mai mare parte inedite.

S'au luat toate măsurile, ca la țî întîeu a fiecărei luni să apară un volum. Astfel volumul al II-lea apare cu acest anunț.

Volumul III. la 1 Februarie.

Volumul IV. la 1 Martie.

Volumul V. la 1 Aprilie.

Volumul I. la 1 Mai.

Volumul VI. la 1 Octomvrie și

Volumul VII. la 1 Noemvrie 1890.

Fiecare volum se va compune de minimum 70 coale de țipar, după prospectul alăturat, și va costa 15 lei noi.

Doritorii de a 'si-l procura vor adresa Domnului Dimitrie A. Sturdza, Bucuresti, strada Mercur II, o carte postală cu indicarea exactă a adresei, a numărului de exemplare...

Punându-se acest preț modest pentru o publicație atât de voluminoasă, s'a făcut accesibil celor mai mulți monumentul ridicat faptelor mari ale națiunii române.

Volumul II. cuprinde pe 1132 pagine documente dela 1844 până la 31 Martie 1856 în număr de 480, dintre care 19 inedite.

Table with 2 columns: După ani, După țeri. Rows include years 1844-1856 and countries like Austria, Prusia, Rusia, Turcia, etc.

Volumul III., care va apăre la 1 Februarie 1890, va cuprinde în 1229 pagine 378 documente, din care 174 inedite, și se întinde dela 28 Februarie 1856 până la 4 Martie 1857.

Table with 2 columns: După ani, După țeri. Rows include years 1855-1857 and countries like Anglia, Austria, Frantia, Italia, Prusia, Rusia, Turcia, Moldova, Valahia.

VARIETĂȚI.

(Alhimia.) Peatra filosofală. Cetim în „Fântâna Blandusiei“ format mare: Dăm astăzi după dl Tolstopiatov o idee sumară asupra fluctuațiilor științei în „ceștiunea alhimiei: ca și acolo, observăm aci revenirea la o idee repudiată odată de savanți.

În privința elixirului de viață medicii alhimisti, plecând dela convingerea nestrămutată că: „trebuie să existe un remediu universal pentru toate boalele“.

Scirea, că guvernul rusesc ar fi provocat pe reprezentanții sei ca să se facă observări contra admiterii împrumutului bulgar la bursele din Viena și Budapesta, este eronată.

Dară există în natură corpuri așa de diferite în proprietățile lor, că n'ar ave nimeni curajul să le alătore, și cu toate aceste sunt unii și același corp.

Alt exemplu mai decisiv e carbonul. Cunoaștem cărbunele rezultând din arderea materiilor organice, ca ael din vatră; cunoaștem grafitul, aproape metal, cristalizat și cunoaștem diamantul brun limpede, etc.

din vatră și frumosul diamant? Cine ar ave curajul să le apropie? Și cu toate aceste sunt unul și același corp. S'au ars și cărbunele din vatră și diamantul și au dat același rezultat, acidul carbonic; mai mult, d. Despreț a transformat de-a dreptul cărbunele în diamant, numai sub influența electricității.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele țiarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“.)

Budapesta, 10 Ianuarie n. A patra parte a locuitorilor sunt bolnavi de influență; școalele sunt închise până în 19 l. c. Casa deputaților reîncepe Luni dezbaterile asupra bugetului.

Viena, 10 Ianuarie n. Împărăteasa-Regină cu Archiducesa Maria Valeria vor merge în Februarie la baia de mare Eastburne din Anglia.

Berlin, 10 Ianuarie n. Alegerile pentru Reichsrath s'au statorit pe 20 Februarie. Legea socialistilor va fi parolă.

Madrid, 10 Ianuarie n. Starea regelui este periculoasă. Dacă va muri, precum este probabil, proclamarea republicii e sigură.

Londra, 10 Ianuarie n. Anglia a respins propunerea Portugaliei de a se cere arbitriul Papei în cearta africană.

Petersburg, 10 Ianuarie n. Ponedonoszew a demisionat.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 10 Ianuarie n. Revisorul din ministerul de interne Medvey a cerut dela secretarul pensionat al teatrului național Csepregi să-i arete socotilele fundațiunii Radnotfay.

Viena, 10 Ianuarie n. Archiducesa Elisabeta a primit dela regina-regentă o telegramă, după care starea sănătății regelui s'a agravat.

Negocierile conferenței de împăcare iau un mers neîntrerupt mulțumitor.

Berlin, 10 Ianuarie n. Ieri după-ameași au circulat cărăși sciri nefavorabile despre starea sănătății lui Bismarck, care sunt însă exagerate.

Statorirea alegerilor de deputați pentru Reichstag pe 20 Februarie n. a surprins pretutindenea, fiindcă legea socialistilor a rămas nevoțată.

Bibliografie.

„Foia Diecesană“. Organ al eparchiei gr-or. rom. a Caransebeșului. Apare odată în săptămână: Dumineca. Anul IV. Nr. 51 dela 24 Decembrie (5 Ianuarie) 1889.

„Pedagogul Român“. Organ pentru trebuințele învățătorilor. Apare odată pe lună în Reșița cu conlucrarea mai multor învățători și amici ai învățătorilor.

Extrase din „Budapesti Közlöny“. Licitatiuni: 4 Februarie st. n. a. c. mobilele baronului Henric Rothenthal...

Posturi vacante: Un post de al doilea executor la judecătoria cerc. din Cluj. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Căldarului țilei. 30 Decembrie (11 Ianuarie) 1890. Iulian: Anisia. Gregorian: Higinus.

Buletin meteorologic. Sibiu, 10 Ianuarie, 6 oare dimineața. Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 726.9)

Din țeară, 8 Ianuarie, 7 oare dimineața. Stațiunile: Budapesta, Sătmăr, Cluj, Orșova, Timișoara, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu. La 10 Ianuarie n. Hotel „Imperatul Romanilor“. Paul Petri, comerciant din Slatina.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Ermesto Pizzul în Triest; I. Hagler, firmă comercială în Colomea.

Prețul mărfurilor. Piața din Mediaș, 31 Decembrie. Grâu hectolitru fl. 5.60 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.60 până fl. 4.80.

În țara de rimători în Steinbruch. În 7 Ianuarie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr.

Economie.

Venitele vămilor austro-ungare în cele 10 luni Ianuarie—Octomvrie ale anului 1889, pentru care period sunt cunoscute rezultatele, în comparație cu anul 1888, fără considerare la felul valutei...

Table with 2 columns: 1888, 1889. Rows include months: Ianuarie, Februarie, Martie, Aprilie, Maiu, Iunie, Iulie, August, Septemvrie, Octomvrie.

Plătirile de vamă după valută și după teritorul statului se împart așa: Austria 1888: 14,730.604 în aur, 14,894.038 în argint...

Ungaria în 1888: 2,482.967 în aur, 2,088.016 în argint, 21,343 în valută de bancă.

Bosnia etc. în 1888: 60.962 în aur, 25.184 în argint, 707 în valută de bancă.

Expedările de prune la Triest și Fiume. În luna lui Decembrie a. tr. au fost expedate la Triest și Fiume 29.900 măji metrice de prune...

Depozitele băncii ungare de escompt și schimb. În depozitele acestei bănci din capitala Ungariei seosec mereu afară de produse agricole și altfel de produse.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Ermesto Pizzul în Triest; I. Hagler, firmă comercială în Colomea.

Prețul mărfurilor. Piața din Mediaș, 31 Decembrie. Grâu hectolitru fl. 5.60 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.60 până fl. 4.80.

În țara de rimători în Steinbruch. În 7 Ianuarie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 Ian. 1889.

Large table with multiple columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include various commodities like Grâu, Săcăr, Ovăs, etc.

Table titled 'Cursul pieței din Sibiu'. Din 10 Ianuarie st. n. 1889. Rows include Hartie-monetă, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești.

Table titled 'Bursa de Budapesta din 8 Ianuarie st. n. 1889'. Rows include Rentă de aur, Hartie, Imprumutul căilor ferate, etc.

Table titled 'Bursa de Viena din 8 Ianuarie st. n. 1889'. Rows include Rentă de aur, Hartie, Imprumutul căilor ferate, etc.

Table titled 'Bursa de Bucuresti'. 8 Ianuarie. 4 oare p. m. Rows include Rentă rom. par 1875, Rentă română, Oblig. de stat, etc.

Table titled 'Schimb'. Rows include Londra 8 luni, Berlin 3 luni, Paris 3 luni, Viena, Agio.

Table titled 'Redactor responsabil: Septimiu Albini'. Rows include various names and amounts.

Institut tipografic în Sibiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Reșinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani.

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

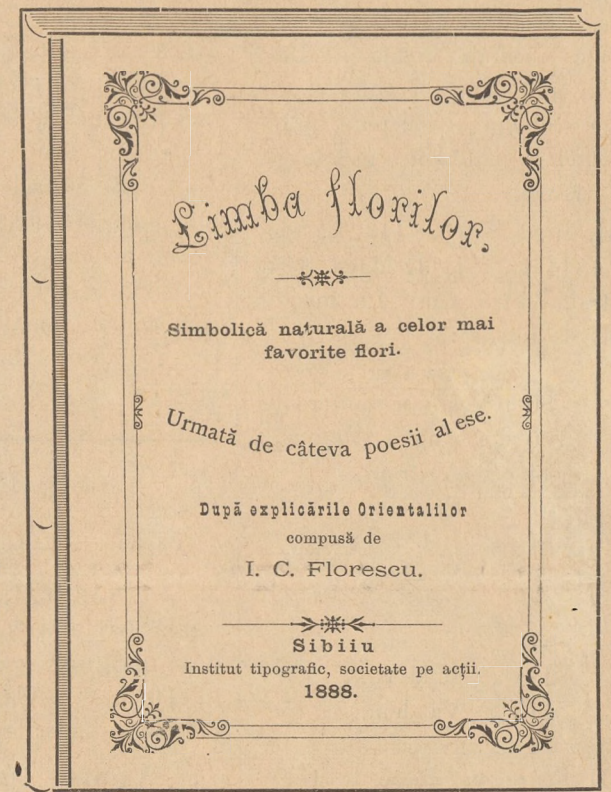
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

CADOU de ANUL NOU

în legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărășul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blastēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Němcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Conșoțca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peștor îndărășnic.** Novă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficiori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalîn păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1890.

Anul V.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdar astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1890. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Autoritățile bisericești în Ungaria. — Moș Ioan Roată, povestire de Ioan Creangă. — Cine a scos pe Adam și pe Eva din Raiu? snoavă de Petru Ispirescu. — *Economic:* Desfundarea pământului. Săcara. Țesălatul animalelor de muncă. — *Poezii:* Ear' când voi fi . . . de Mihail Eminescu. — Regele cel mai iubit, de Matilda Cugler-Poni. — Nu plânge, că te dau uitării, de Veronica Micle. — Cântec vechiu, de T. Robeanu. — Întâlnirea, de Teodor Șerbănescu. — Mănoasă! de George Coșbuc. — Un tip american, narațiune. — Originea Țiganilor. — Proverbiu armenesc. — *Anecdote populare,* Pomana Țiganului, de G. H. Grandea. — Ovreul și Dorobanțul. — Țiganul la popa. — Petrecere bună! — Era iute de picioare. — Trei surzi. — Doine populare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România — Inserate.

Tipărituri:

- Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 "
 - Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 "
 - Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 "
 - Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 "
 - Protocole de zălogire (záloglási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 "
 - Cițițiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 "
 - Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 "
 - Filera de imanuare 1 conț (à 25 coale) 44 "
 - Protocol de tractare 1 conț (à 25 coale) 44 "
 - Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 "
 - Testimonii pentru școlile populare una sută 80 "
 - Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 "
- Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

ȚINEREA VITELOR

de Eugen Brote,

președinte al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafrumosului ficior de orău și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Comassările

de **IOAN CORNEA,**
inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda și
mujeria lui.

— în versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Articulul de lege XXI. din anul 1886
DESPRE JURISDICTIUNI,
și articulul de lege XXIII. din anul 1886
Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886
DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.
ORDONANȚE MINISTERIALE
pentru introducerea legii comunale
(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.